

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2020 m. gruodžio 14 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Gražinos Davidonienės, Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas) ir Vinco Versecko,

susipažinusi su 2020 m. gruodžio 3 d. gautu ieškovės BUAB „Astig“ kasaciniu skundu dėl Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. rugsėjo 22 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Kasacinis skundas paduodamas dėl apeliacinės instancijos teismo nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje dėl sandorių (mokėjimo pavedimų) pripažinimo niekiniais ir negaliojančiais bei restitucijos taikymo. Skundžiama nutartimi paliktas nepakeistas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020 m. vasario 10 d. sprendimas, kuriuo ieškinių netenkinta. Kasacija grindžiama [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1, 2 punktuose nustatytais pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi tai, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas [CPK 346](#) straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas).

Kasaciją grindžiant [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas toks svarbus, jog turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui. Kasaciją grindžiant [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės taikymo ir aiškinimo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant skundžiamame teismo procesiniame sprendime išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika. Kasacinis skundas laikomas netinkamai motyvuotu ir neatitinkančiu [CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punkto reikalavimų, kai jame nurodomas kasacijos pagrindas, tačiau nepateikiama jį patvirtinančių teisiinių argumentų arba pateikiami atitinkami argumentai, tačiau jų nesiejama su konkrečiu kasacijos pagrindu.

Kasaciniame skunde keliama [CK 6.66 straipsnio](#) taikymo klausimai, nustatant sandorio privalomumą ir trečiojo asmens nesąžiningumą kaip *actio Pauliana* taikymo sąlygas. Nurodoma, kad pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog ieškovė privalėjo atlikti ginčo mokėjimus vien dėl to, kad buvo suejęs mokėjimo (prievolės įvykdymo) terminas atsakovei, apeliacinės – kad ginčo mokėjimai nebuvo būtini, tačiau juos vis tiek laikė privalomais sandoriais. Tokia teismų pozicija laikoma teisiškai nepagrįsta, nes tik būtini mokėjimai gali būti pripažinti nemokaus skolininko privalomais sandoriais. Ieškovė taip pat pažymi, kad apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai laikėsi pozicijos dėl būtinumo nustatyti atsakovės nesąžiningumą; ieškovės teigimu, [CK 6.66 straipsnio](#) 2 dalies taikymo aspektu privalomumą nustatyti trečiojo asmens nesąžiningumą apsprendžia ginčijamo sandorio rūšis, t. y. vienašalis ar dvišalis sandoris; šioje civilinėje byloje ginčijami vienašaliai sandoriai – mokėjimai. Kasacija byloje grindžiama taip pat argumentais, kad teismai nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės taikymo ir aiškinimo praktikos.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų, t. y. nepagrindžiama, jog teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos ir kad dėl to galėjo būti neteisingai išspręsta byla. Kasaciniame skunde nenurodyta teisės problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus, todėl paduotą kasacinį skundą, kaip neatitinkantį [CPK 346 straipsnio](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, priimti atsisakyti.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 347 straipsnio 2 dalimi, 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

atrankos kolegija

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Gražina Davidonienė

Virgilijus Grabinskas
Vincas Verseckas